

'JA EN TINC 30!', la primera comèdia de Jordi Silva

Una funció divertida, plena de situacions reconeixibles i ben feta

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER

DIRECTOR: Àngel Llàcer

TEATRE: Condal

ESTRENA: 13 de setembre

D'entrada, ningú diria que *Ja en tinc 30!* és la primera obra d'un autor, però és així. Amb aquest text **Jordi Silva** (Barcelona, 1973) va arribar a finalista de la primera edició del Premi Fundació Romea i va sorprendre el jurat per la col·loquialitat de l'obra, la riquesa de situacions quotidianes que presenta i la facilitat per connectar amb un públic jove. Tots aquests elements estan potenciats per la direcció d'**Àngel Llàcer** i la bona interpretació de **Pablo Derqui**, en qui recau el pes de la història, **Mont Plans**, **Susanna Garachana**, **Mariona Ribas** i **Joan Negrié**.

Ja en tinc 30! utilitza la tòpica crisi dels 30 per traçar un divertit retrat, no exempt d'alguns tocs d'amargura, d'aquesta generació. Problemes de relació i d'identitat, falses expectatives, angoixes juvenils, presència del sexe i alguna actitud pròpia de l'edat recorren la història que se centra en la vida d'Andreu (**Derqui**), que es sincera amb el públic el dia que compleix 30 anys.

Silva utilitza el *flashback* per explicar les seqüències ja viscudes. Ho fa des de la sinceritat, en un to col·loquial que s'agraeix. Una mica de joc hi ha d'haver en aquesta existència, que passa a un ritme endimoniat i va concretant la personalitat dels personatges que hi incideixen de manera particular. Crec que la direcció de **Llàcer** ha accentuat per una banda el to de comèdia de la representació i, per una altra, la seva relació amb el món del còmic. Els resultats donen una funció que no busca la transcendència ni la serietat i sí l'entreteniment intel·ligent, que a la primera part té alguns alts i baixos i que en la segona és un autèntic coet llançat cap a l'èxit.

Defenso obres com aquesta, en què l'objectiu de divertir el personal s'assenta en un bon text, una direcció intel·ligent i una interpretació sense fissures. S'ha de ressaltar el treball de **Pablo Derqui**, **Mont Plans** i una eficaçíssima **Mariona Ribas**. Una cuidada producció, cosa que és encara més d'agrair quan es tracta d'un nou autor.

Ribas, Derqui, Negri (darrere), Garachana i Mont Plans, a l'obra.